

K odvolání pozměnil zem. úřad v Brně napadený výměr okresního úřadu, jakož i platební výměr okr. nemoc. pojišťovny v H. a vyslovil, že st-lka ručí pouze za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti od 1. července 1926 do 27. srpna 1928 v částce 3.479 Kč 10 h a za úroky z tohoto obnosu.

V důvodech uvedeno: Podle § 170 odst. 2 zák. č. 221/24 ručí manželka, bydlící se zaměstnavatelem v jedné domácnosti za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti. Splatnost musí býti prokázána pouze vůči manželu a není třeba, aby jednotlivé platební výměry byly zvláště doručeny i manželce, takže v řízení o ručební povinnosti manželčině podle § 170 nelze více přezkoumávati správnost splatných pojistných příspěvků a stačí, když předpis pojistného stal se v době, kdy společná domácnost trvá. Pokud jde o předpis pojistného před 1. červencem 1926 v částce 1.281 Kč 62 h, jakož i o úroky z tohoto obnosu, bylo zmíněný předpis zrušiti, poněvadž v zákonech o nemocenském pojištění platných v době před 1. červencem 1926 nebylo předpisu o ručení manželky za nezaplacené pojistné příspěvky a neručí st-lka z tohoto důvodu za tento předpis. Pokud jde o částku 40 Kč, účtovanou za manipulační výlohy, odpadá rozhodnutí, poněvadž okr. nemoc. pojišťovna v H. se této částky zřekla. Ostatní, v odvolání uvedené okolnosti, jsou podle zák. zcela nerozhodny.

O stížnosti uvažil nss: — —

Písemná stížnost omezuje se na jedinou námitku, že totiž podle § 170 odst. 2 cit. zák. ručí manželka za pojistné jen v tom případě, když z výdělků manželových má nějaký příjem, nikoliv však, když jí manžel nic pro domácnost nedá, jak jest tomu právě v daném případě.

Námitka tato nemá opory ve znění cit. § 170 odst. 2, který praví, že manželka, bydlící se zaměstnavatelem ve společné domácnosti, ručí takto (t. j. společně a nerozdílně, jak uvedeno v předchozím 1. odstavci tohoto §) za pojistné, jež se stalo splatným v době společné domácnosti. Zákon pojí tedy ručební povinnost manželky na jedinou okolnost, totiž na bydlení ve společné domácnosti se zaměstnavatelem, aniž stanoví výjimku jakéhokoliv rázu, a to zejména v tom směru, že by ručební povinnost nastala jen tehdy, kdyby manželka nějakým způsobem participovala na příjmu z podnikání manželova; naopak vylučuje zcela všeobecné znění tohoto ustanovení jakýkoliv restriktivní výklad ve smyslu stížností uplatněném. Jest proto okolnost, na niž stížnost poukazuje, pro ručební povinnost st-lčinu zcela nerozhodná, a bylo stížnost, která jiných námitek nevznáší a sama doznává, že st-lka v rozhodné době žila se svým manželem ve společné domácnosti, zamítnouti.

Č. 10.435.

O b e c n í p o p l a t e k: Lze poplatek za používání stok předepsati průmyslovému podniku již z toho důvodu, že odvádí odpadní vody příkopem, zřízeným na obecním pozemku a obcí čištěným a udržovaným?

(Nález ze dne 23. března 1933 č. 4776.)

V ě c: Firma Julius R., komand. společnost v M. O. (adv. Dr. Frant. Králíček z Mor. Ostravy) proti okresnímu úřadu v Moravské Ostravě (za zúč. město M. O. vrch. práv. rada Vlad. Šrenk) o poplatek za používání obecní stoky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem ze 14. května 1929 předepsala městská rada v M. O. st-lce poplatek za používání obecních stok za léta 1926, 1927 a 1928 z jejích továrních objektů v Z. podle pravidel, schválených zem. výborem mor. v celkové výši 10.918.25 Kč. Odvolání st-lky zamítlo městské zastupitelstvo rozhodnutím z 30. října 1929, poněvadž st-lka odvádí tovární splašky do příkopu, který jest obecní stokou, a je z toho důvodu dle pravidel o vybírání poplatku za používání obecních stok povinna předepsaný poplatek zaplatiti.

Okresní úřad v Mor. Ostravě nař. výměrem zamítl pak další odvolání st-lky v podstatě z těchto důvodů: § 28 zák. č. 329/21 opravňuje obce vybírat poplatky za užívání zařízení jimi ve veřejném zájmu zřízených a udržovaných, mezi kterýmižto poplatky jsou uvedeny též poplatky za používání obecních stok. Je tedy obec na základě onoho předpisu oprávněna vybírat tyto poplatky z každého zařízení, jež ve veřejném zájmu udržuje k odvádění splašků, bez ohledu na to, jaké povahy jest toto zařízení, zda totiž jest umělé a provedeno soustavně, či přirozené. Nutno proto uvedený příkop považovati za část kanalisace a přiznati obci právo, aby od těch, jejichž splašky příkopem — třeba nepřímo — jsou odváděny, kdyžť příkop ten obec v zájmu veřejném čistí a udržuje, vybírala poplatky za používání obecních stok, bez ohledu na to, zda je příkop samostatným a není připojen k soustavné kanalisaci. — — —

O stížnosti uvážil nss:

Žal. úřad vychází z názoru, že obec jest podle § 28 zák. č. 329/21 oprávněna vybírat poplatek za používání obecních stok z příkopu, do něhož jsou odváděny splašky z továrny st-lčiny, poněvadž obec jej udržuje a čistí v zájmu veřejném. Při tom pokládá za nerozhodné, je-li příkop zařízením přirozeným či umělým, a je-li samostatným či připojen k soustavné kanalisaci obecní. Tento názor jest právně mylný a stížnost, která uplatňuje, že nejde o umělé neb aspoň uměle přizpůsobené zařízení kanalisační, jest odůvodněna.

Sporné poplatky byly předepsány na základě pravidel, schválených výnosy zem. výboru v Brně z 27. června 1925, z 28. ledna 1927 a z 12. října 1928. Pravidla tato stanoví v § 2, že k částečné úhradě nákladů na udržování obecních stok jsou mimo stočné jednou pro vždy placené povinni majitelé (trvalí uživatelé) všech budov v obvodu obce k obecním stokám připojených odváděti roční poplatek za používání stok. Předpokladem dávkové povinnosti jest tedy připojení budovy k obecní stoce.

Pravidla ta spočívají na ustanovení § 28 zák. č. 329/21, který připoští zavedení poplatků jako náhrady »za užívání zařízení obcí v zájmu veřejném zřízených a udržovaných«. Zákon má tu na mysli zařízení, jež obec zřizuje a udržuje právě za tím účelem, aby jich provozem obsta-

rávala v oboru své zákonné působnosti na poli veřejné správy nějaký úsek veřejné péče o kolektivní zájmy svého obyvatelstva. Takovým zařízením jest ovšem také zařízení kanalizační, jež obec zřídila a udržuje ve smyslu § 27 stav. ř. pro Moravu. Bylo by sice myslitelné, že by obec k účelům kanalizačním použila také nějakého zařízení, kterého sama nezřídila, nýbrž jež našla a opatřila si již hotové. Než v takovém případě bylo by možno zařízení takové pokládati za zařízení ve smyslu § 28 ob. fin. novely pouze tehdy, kdyby je do svého kanalizačního systému zapojila a jako součást tohoto systému udržovala. Pouhá okolnost, že obec s vlastnictvím pozemku nabude také zařízení na tomto pozemku se nalézajícího a způsobilého k odvádění odpadních vod, a že jako vlastnice pozemku dopouští jiným, aby tímto příkopem odváděli své odpadové vody, nečiní z příkopu toho ještě zařízení v zájmu veřejném udržované ve smyslu § 28 ob. fin. nov. a součást obecní kanalisace. Povahy takové příkop onen nenabývá ani tím, že obec jej udržuje a čistí také z důvodů zdravotně-policejních. Neboť, i když tento zájem je zajisté také zájmem veřejným, nejde o veřejný zájem ve smyslu § 28 ob. fin. novely, který tím rozumí určitou kolektivní potřebu, kterou obec jako veřejnoprávní korporace tím kterým zařízením právě obstarává.

Obec M. O., připouštějíc jako majitelka pozemku, aby stěžující si firma sváděla své vody příkopem na tomto pozemku, neposkytuje tím ještě užívání kanalizačního zařízení v zájmu veřejném zřízeného a udržovaného, jak je má na mysli § 28 ob. fin. novely a § 2 pravidel o poplatcích za používání obecních stok, a není proto oprávněna z onoho titulu předepisovati st-lce tyto poplatky. Analogické použití pravidel o poplatcích za používání obecních stok na daný případ není pak vzhledem k zásadě, vyslovené v § 111 odst. 1 úst. listiny přípustno (srv. Boh. A 9217/31).

Z předeslaných úvah plyne, že nař. rozhodnutí, které shledalo dostatečný titul pro poplatkovou povinnost st-lčinu již v tom, že obec jako majitelka pozemku dovoluje st-lce odváděti odpadní vody příkopem, zřízeným na onom pozemku a obcí z důvodů zdravotně-policejních čistěním a udržováním, a důsledkem toho nezabývalo se námitkami, že příkop není připojen k soustavné kanalisaci, pokládajíc okolnosti tyto za nerozhodné, není v souhlasu s předpisy zákonnými.

Č. 10.436.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní:
 * Do šestidenní lhůty § 17 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 se nepočítá den, kdy pojištěnec počal (přestal) vykonávati práce nebo služby povinně pojištěné.

(Nález ze dne 23. března 1933 č. 5091.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Prostějově proti okresnímu úřadu v Prostějově o sociální pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.